

Finn Cup III Oulussa

Oulun Finn Cup toteutettiin tällä kertaa kahden yöjunakierroksen turvin. Aamiaisen varaaminen uimahallille oli toimiva ratkaisu, ja puurot ja myslit saatiin lautaselle sopivasti puoli yhdeksän jälkeen. Nuoren urheilijan tarjottimen sisältö on relevantti aamun harjoituksia ja koko tulevaa päivää ajatellen, eikä ole yhdentekevää, millaisista raaka-aineista vuorokauden ensimmäinen ateria koostuu. Hyviä vaihtoehtoja ovat ainakin täysjyväviljatuotteet ja niiden kanssa leikkeleet, juustot, kananmuna, jogurtit, marjat ja hedelmät. Oikeanlaiset ravitsemustottumukset tulee oppia lapsesta alkaen, ja vanhempien ja valmentajien esimerkillä on tärkeä rooli asiassa.

Puoli yhdentoista maissa altaaseen pulahti 17 hyppääjää hiomaan kilpailusuorituksiaan valmentajiensa kanssa. Kilpaharrastusryhmää valmentava Iida Mäkikallio tuntee Oulun altaat läpikotaisin hypättyään juniori- ja maajoukkuevuotensa Juri Putyginin kanssa kyseisessä hallissa. Myös esikilparyhmän apuvalmentaja Meri-Tuuli Himanen eli Mertsu on kotoisin Oulusta, vaikkakin viettänyt uimahallia enemmän aikaa voimistelusalilla Oulun Pyrinnön harjoituksissa. Mertsu on syksystä asti ollut uusi vahva lenkki Tiirujen valmentajaringissä.

Ensimmäisenä kilpailtiin tasolla 1 alle 9-vuotiaiden 3m ja alle 11-vuotiaiden kerrokset yhdistettyinä lajeina. Alle 9-vuotiaissa oli mukana kolme Tiirujen esikilparyhmän hyppääjää, joiden lisäksi kilpailijoita tuli Vantaalta. Tiirat iloitsi tällä kertaa kaksoisvoitosta: Elmeri Hirsi, jolla oli sarjassaan ihkauutena hypynä eteenpäin puolitoista volttia kerien eli 103c, onnistui hienosti ja suoriutui maaliin voittopistein. Jemina Saraniemi seurasi heti Elmerin perässä, ja kaksikko jätti vantaalaisen pronssimitalistin 20 pisteen päähän. Vantaan tytöiltä nähtiin kuitenkin paljon potentiaalisia suorituksia, joten ei ole syytä heittäytyä heinäkuun mitali kinalossa. Tulevaisuudessa harjoittelumäärä ja tietenkin myös laatu ratkaisevat paljon.

Elmerin ja Jeminan lisäksi alle 9-vuotiaissa kilpaili ensikertalaisena Enni Lax, joka suoriutui koitoksesta mallikkaasti. Korkeisiin pisteisiin ei vielä päästy, mutta sillä tavoin kilpaura yleensä alkaakin. Sen sijaan alle 11-vuotiaiden sarjassa hopealle hypäsi Pinja Pylkäs, jonka nopea ja korkea ponnistus oli aivan omaa luokkaansa. Pinjan tausta on joukkuevoimistelussa, ja hän valitsi uimahypyt päälajikseen vasta tänä keväänä. Hyvin hypäsi myös kilpailun voittanut Vantaa Divingia edustava Ada Hagelin.

Yleisellä tasolla 1 hypäsi Tiirujen kilpaharrastusryhmäläisiä, jotka ovat kaikki kehittyneet vuoden aikana paljon. Mitaleille nousi Lotta Laurila hypättyään jokaisen kilpailuhypynsä pystyyn. Lisäksi mukana olivat Osku Sirpoma, Julia Shvedchikova, Riikka Klemola ja Ella Mattinen, joilla on seuraavana haasteena SM-kilpailusarjan kokoaminen kesäkuuta varten. Tasosta 1 on todettava sen verran, etteivät kaikki seurat ole täysin sisäistäneet Finn Cupin tasojärjestelmän ideaa. Tasolle 1 eivät kuulu hyppääjät, joiden sarjassa on esimerkiksi eteenpäin kaksi ja puoli volttia – tällaisia hyppyjä suoritetaan tasoilla 4 ja 5.

Tasolla 2 alle 11-vuotiaissa kilpaili ainoastaan Tiirujen hyppääjiä. Parhaiten suoriutui pienten kilparyhmässä harjoitteleva Sofia Slöör, jolta nähtiin todella laadukkaita hyppyjä ja siistejä ja tiukkoja veteenmenoja. 403c eli sisäänpäin 1½ volttia nostatti joka tuomarin pistemääräksi 6½. Ryhmäkaveri Pinja Kyntäjä onnistui hyvin neljässä ensimmäisessä hypyssään, ja erityisesti 201c eli taaksepäin hyppy oli korkea ja varma. Sen sijaan jännitys näkyi viimeisessä hypyssä, joka oli sama kuin Sofialla eli 403c. Käsiliike pysähtyi kesken hypyn, mikä merkitsee uuden suorituksen alkamista ja kahden pisteen vähennystä jokaisesta tuomaripisteestä. Kilpailutilanne on jännittävä – jännittävämpi kuin mitä katsoja voisi kuvitella. Finn Cupit ovatkin tärkeää harjoittelua isompia

kilpailuja ja kansainvälistä tasoa varten. Kolmanneksi Sofian ja Pinjan perään sijoittui Maija Laurila, jolla Pinjan tavoin yksi sarjan hyppy hieman epäonnistui. Maija on kuitenkin parantanut perustekniikkaansa, ja saanut moneen hyppyyn lisää varmuutta ja tyyliä. Esimerkiksi kerän avaaminen taiton kautta on taito, joka kehittyy ajan myötä ja jonka oppiminen voi viedä vuosia. Maijan hieno avaus näkyi esimerkiksi eteenpäin puolessatoista voltissa.

Tason 2 yleiseen sarjaan osallistuivat kilpaharrastusryhmän Miska Haapanen ja Silja Seristö. Miska oli kilpailun jälkeen erityisen tyytyväinen ulospäin hyppyynsä, mutta onnistui hyppäämään muutkin hyppynsä pääosin tasaisesti pystyyn. Korkeampiin pisteisiin tarvitaan vielä lisää siisteyttä ja nopeutta, joka tässä lajissa tarkoittaa tekniikan lisäksi räjähtävää jalkojen ja keskivartalon voimaa. Silja ei tällä kertaa onnistunut aivan kaikissa suorituksissaan, ja esimerkiksi taakse- ja ulospäin hypyt jäivät selvästi ali. Perustekniikassa on kuitenkin paljon hyvää, ja harjoitus tekee tunnetusti mestarin. Kesän treenaamisen jälkeen on vuorossa uusi yritys Märskyssä.

Tason 3 voitti Tiirujen 11-vuotias Ruska Lehtonen, jolla on jo sarjassaan puolitoista voltia kolmeen eri suuntaan. Ruska onnistui hyppyissään tasaisesti, ja erityisen hienoa on se, etteivät pisteet juuri laskeneet vaikeampienkaan hyppyjen kohdalla. Hopealle sijoittui ryhmäkaveri Anni Paloheimo ja pronssille kilparyhmässä harjoitteleva Daniela Kumpulainen. Daniela on saanut perushyppyihinsä ilahduttavasti lisää varmuutta, ja suoriutui erinomaisesti varsinkin neljästä ensimmäisestä hypystä. Sarjassa kilpaili myös Oulun poikia, jotka eivät yltäneet aivan parhaimpaansa, sekä yksi kilpailija Tampereelta.

Kilpailun jälkeen joukkue ehti vielä treenata muutaman tunnin ennen iltaruokaa ja kotiin lähtöä. Hyvin jaksoivat porukan pienimmätkin pitkän päivän, ja vielä junassakin ehti hyvin leikkiä käsipurkalla ja väsätä monta ranskanlettiä. Kiitos huoltajille Tarulle ja Villelle matkasta sekä kaikille kilpailijoille, jotka palasivat aamulla Pasilaan yhtä kokemusta rikkaampana.